

som paa, at samme Dag, eller Dagen efter var det maaske, som jeg stod her og havde Ordet, var der atter et Skib, som skulde reparere i Helsingør, men som blev henvist til at gaa til Helsingborg. Jeg synes dog, at det er for galt, at man skal blive ved at have disse Forhold ordnede paa en saadan Maade, en Maade, der er højst uheldig, for det første derved, at den ligefrem giver Svenskerne Anvisning paa at anlægge et Skibsværft i Helsingborg, og for det andet derved, at den berøver Arbejderne og de handlende i Helsingør en Fortjeneste, de skulde have af Skibene i de Dage, de losse og lade. Al denne Forretning, der kunde holdes til Helsingør, gaar bort, fordi der er en fuldstændig Mangel paa Pakhuse. Jeg tillader mig endnu en Gang at opfordre den højtærede Minister til at tage dette under nøjere Overvejelse og se, om der ikke kunde være Anledning til fra Statens Side at gøre noget for at faa disse uheldige Forhold forandrede.

Krabbe: Det var med den mest levende Tilfredshed, at jeg hørte det Svar, den højtærede Konseilspræsident (Deuntzer) gav mig paa mine Bemærkninger om en Ministeransvarlighedslov. Selv havde jeg fremhævet, at det ikke var rimeligt at vente et Lovforslag derom udarbejdet og fremsat i denne Samling, og at det selvfølgelig maatte bero paa Regeringen, hvornaar den vilde vælge Øjeblikket til at fremsætte det. Men med dette Forbehold — og uden noget andet — havde jeg den Glæde at høre den højtærede Konseilspræsident udtale, at naar det rette Tidspunkt kommer, „maa Regeringen ikke holde sig tilbage, men fremkomme med positive Forslag“. For dette klare og utvetydige Tilsagn aflægger jeg den højtærede Konseilspræsident min oprigtige Tak.

Jeg vil dertil kun knytte et ganske enkelt Ord til den højtærede Finansminister (Hage), der talte paa sin fraværende Kollega Trafikministeren (Hørups) Vegne. Han gav os den Oplysning, at der er gjort Skridt til at undersøge, hvad der kan gøres for at afhjælpe de Klager, der føres over Besørgelsen af Kalundborg—Aarhus-Routen, og under Omtalen af dette udtalte den højtærede Minister, at det her vilde være af Betydning, om de Skibe, der skulde sættes i Gang, vedvarende skulde anløbe Samsø. Jeg tillader mig til denne Udtalelse at sige, at den modsatte Mulighed bør være udelukket af Betragtning. At lade en Ø med 7000 Mennesker, der hidtil

have haft en Forbindelse, her efter være uden denne Forbindelse, vilde ikke lade sig forsvare. Hvis de Skibe, der fremtidig skulde anvendes, stikke for dybt, da er Midlet her imod intet andet end dette at forlænge Havnemolen ved Koldby Kaas, hvilket uden Tvivl ikke vil blive noget stort pekuniært Spørgsmaal. Farvandet er godt, den nuværende Havn er god, Havnebestyrelsen og Havnekassen ere i god Orden, og med Statens rimelige Bistand vilde en Forlængelse af Havnemolen neppe være noget stort Spørgsmaal. Naar den samme højtærede Minister angaaende det mindre Havneanlæg, der nu i en lang Række af Aar og med god Grund er paatænkt for den lille Befolkning paa Sejerø, udtalte, at Undersøgelser, saaledes som ogsaa mig bekendt, vare i Gang, og at vi, naar Resultatet deraf kommer til at foreligge, kunne komme tilbage til denne Sag, skal jeg ganske afvente den Lejlighed, der saaledes vil komme, og glæder mig ved at vide, at Sagen er i Gang og er Genstand for den højtærede Ministers Interesse.

Naar den højtærede Minister for Island (Alberti) uden at binde sig og uden at binde Regeringen fremsatte Udtalelsen, der bar Præget af en frisindet Opfattelse af de islandske Forfatningsforhold, var dette, hvad vi kunde vente af den højtærede Minister og af et Medlem af den nuværende Regering, og jeg tilføjer, at mere var heller ikke at vente paa dette Tidspunkt. Jeg er glad ved, at vi have hørt denne Udtalelse fra Regeringens Side, og jeg er overbevist om, at den vil virke velgørende, naar den genlyder paa Island. — Den højtærede Finansminister, som jeg nys rettede et Ord til, var saa god at oplyse, at om Telegrafkablet til Island føres endnu, saa vidt Ministeren vidste, Forhandlinger mellem det store nordiske Telegrafselskab og fremmede til Iværksættelse af denne store og saavel for Hovedlandet som for Bilandet vigtige Plan. Jeg vil haabe, at den højtærede Ministers Antagelse er rigtig, og for saa vidt den ikke skulde være det, og den højtærede Minister har Midler og Lejlighed dertil, at han da vil give Stødet til, at de fornyes. Jeg vil da haabe, det maa lykkes Ministeren gennem det store nordiske Telegrafselskab at faa løst denne betydningsfulde Opgave.

C. Sørensen: Der er to Udtalelser, som jeg ikke vil undlade at fremkomme med her ved Finanslovens 1ste Behandling. Det er først Glæde over og Tilslutning til Udnævnelsen af det ny Ministerium. Efter